

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **M. V.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2020, čj. KUKHK-30721/DS/2020-3 Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 6. 2020, čj. MURK-SPR-16456/20/ZM, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný v reakci na námitky žalobce zdůraznil, že je třeba důsledně rozlišovat mezi řízením o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a řízením o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o jednotlivých přestupcích je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Nutnou podmínkou pro vydání a nabytí právní moci takového rozhodnutí je souhlas obviněného z přestupku s tím, že přestupek, který je mu kladen za vinu, spáchal.
3. Žalovaný konstatoval, že řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je řízení, které směřuje k prověření, zda podklad, na základě kterého je záznam v registru řidičů proveden, je způsobilým, tj. zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu, zda došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů a zda došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přehledem jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počtem bodů za tato jednání, uvedeným v příloze k zákonu o silničním provozu.
4. K požadavkům na náležitosti pokutového bloku žalovaný poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a uvedl, že na příkazové bloky nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování, to je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě, příp. později, zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je tak nahrazeno příkazovým blokem. V něm je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, musí z něj však být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Žalovaný připustil, že na některých příkazních blocích jsou nepřesné či neúplné záznamy, což však nezakládá nezpůsobilost příkazních bloků být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Za klíčovou součást příkazního bloku označil podpis přestupce, kterým vlastně správnost příkazového bloku schvaluje. Podepsal-li žalobce příkazový blok, nemohou jeho později komunikované výhrady zapříčinit nezpůsobilost bloků. Z příkazových bloků v daném případě je přitom zřejmé, že podpis přestupce nechybí. Žalovaný dodal, že ke zpochybnění způsobilosti příkazových bloků jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, není-li na příkazovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, což však není tento případ.
5. Dále žalovaný zrekapituloval jednotlivé přestupky spáchané jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na základě kterých žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů, a to včetně jejich popisu v jednotlivých kolonkách. Šlo o následující přestupky:

- 1) dne 4. 7. 2019, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, rozhodla Policie ČR DO Podivín - zaznamenány 3 body,
 - 2) dne 3. 4. 2019, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, rozhodla Policie ČR DO Velký Beranov,
 - 3) dne 15. 6. 2018 a dne 24. 6. 2018, oba přestupky dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, rozhodl Městský úřad Kostelec n. Orli. dne 31. 8. 2018 (právní moc 14. 9. 2018) - zaznamenány 3 body,
 - 4) dne 5. 5. 2018, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, rozhodla Policie ČR Jihlava - zaznamenány 3 body.
6. Žalovaný shrnul, že jednotlivá rozhodnutí, resp. pokutové bloky, jsou vypsány přezkoumatelným způsobem, a přestože v nich není uvedena precizní citace zákonných ustanovení, není pochyb o tom, jak byla jednání žalobce právně kvalifikována. Uzavřel, že ověřil, že oznámení dle § 128 odst. 3 zákona o silničním provozu o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupky, která byla podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídají skutečností uvedeným v dokladu příkazem na místě, a že způsob, jakým byly přestupky právně kvalifikovány, jsou dostatečně konkrétní.

II. Shrnutí žalobních bodů

7. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
8. V prvním okruhu žalobních námitek namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. K žalobě přiložil rozhodnutí různých správních orgánů, o kterých má zato, že jde o rozhodnutí v obdobných věcech a z nichž vyplývá, že tyto správní orgány posuzují jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, když toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
9. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na několik rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě jsou identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.

10. Žalobce poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti a porušení povinnosti být za jízdy připoután) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
11. K jednotlivým pokutovým blokům v jeho věci pak žalobce uvedl následující námitky:
12. K pokutovému bloku ze dne 4. 7. 2019 uvedl, že v kolonkách č. 1 - 4 není přesně zajištěna (pozn. soudu: zřejmě má žalobce na mysli „zjištěna“, obdobně i jako dále v textu žaloby) osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou přesně vypsány požadované údaje, např. požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.
13. V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, neboť není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, „údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně“. Není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, neboť název obce zde není úplný, resp. uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, ovšem již ne jakého bodu či písmena.
14. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl žalobce dopustit. Zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost rozhodnutí.
15. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
16. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
17. V kolonkách č. 9 - 11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Dle žalobce z rozhodnutí také není zřetelný jeho podpis.
18. K pokutovému bloku ze dne 3. 4. 2019 žalobce uvedl, že v kolonkách č. 1 - 4 není přesně zajištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány, např. požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není v rozhodnutí dostačující.

19. V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. V rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, neboť údaj o místě neobsahuje veškeré potřebné údaje, název obce není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, neboť ze zápisu vyplývá porušení § 6, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.
20. V kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě, vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. Zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.
21. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
22. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
23. V kolonkách č. 9 - 11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Dle žalobce z rozhodnutí také není zřetelný jeho podpis.
24. Totožné námitky k jednotlivým kolonkám žalobce namítl i k pokutovému bloku ze dne 14. 9. 2018. Krajský soud k tomu poznamenává (jak bude i uvedeno níže), že v tento den žádný pokutový blok žalobci vydán nebyl, v tento den nabylo právní moci rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí čj. MUKO 20774/2018-ig-241, ke kterému však žalobce vznesl námitky v dalším samostatném odstavci (viz dále).
25. K pokutovému bloku ze dne 5. 5. 2018 žalobce uvedl, že v kolonkách č. 1 - 4 není přesně zajištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány, např. požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není v rozhodnutí dostačující.
26. V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. V rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, neboť údaj o místě neobsahuje veškeré potřebné údaje, název obce není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné

propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, neboť ze zápisu vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

27. V kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě, vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. Zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.
28. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
29. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
30. V kolonkách č. 9 - 11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Dle žalobce z rozhodnutí také není zřetelný jeho podpis.
31. K rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí čj. MUKO 20774/2018-ig-241, ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu žalobce namítl, že v rozhodnutí jsou zjevné nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech, z nichž každá jednotlivě, či celkově způsobují jeho nepřezkoumatelnost. První nedostatek spatřuje v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, když minimálně porušení ustanovení § 18 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku a jeho tvrzení, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, není jakkoli podloženo. Dále z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, z popisu jednání přestupce „není zjevné dostatečné zajištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek“. Dle názoru žalobce správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil i tím, že ve věci nenařídil ústní jednání. Nejsou také jednoznačně „zajištěné pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání, kdy hodnotit jednání obviněného a jeho okolnosti v jeho neprospěch a jeho tíži je poněkud abstraktní“. Rozhodnutí označil za nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.
32. Žalobce shrnul, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke

zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 4. 7. 2019, 3. 4. 2019, 14. 9. 2018, 5. 5. 2018 a příkazu ze dne 31. 8. 2018.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

33. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Znovu zrekapituloval jednotlivé příkazní (pokutové) bloky a záznamy na nich a setrval na svém stanovisku, že podklady pro záznam bodů splňují náležitosti pro záznam bodů, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům a rozhodnutí jsou pravomocná. Zopakoval, že ke zpochybnění způsobilosti příkazových bloků jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, není-li na bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. To však není tento případ. Příkazové bloky jsou vypsány přezkoumatelným způsobem a z podkladů založených ve spise jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že žalobce oznámené přestupky spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Ačkoliv se nejedná někdy o precizní citaci zákonných ustanovení, není pochyb o tom, jak byla jednání žalobce právně kvalifikována.
34. Žalovaný uzavřel, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatřil a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

35. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
36. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že oznámením ze dne 11. 7. 2019 bylo žalobci sděleno, že ke dni 4. 7. 2019 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. V podání ze dne 31. 7. 2019 žalobce prostřednictvím zástupce uplatnil námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl v něm, že námitky vznášejí proti všem záznamům, a navrhl doplnění dokazování o způsobilé podklady, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků.
37. Správní orgán I. stupně po vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobci zaznamenány, po seznámení žalobce, resp. jeho zástupce, s podklady pro rozhodnutí a po vyrozumění o výsledku posouzení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 4. 7. 2019, rozhodl o zamítnutí jeho námitek proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 30. 6. 2020, čj. MURK-SPR-16456/20/ZM.
38. Proti posledně zmíněnému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.

39. V prvním žalobním bodě žalobce vytýká žalovanému, že ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. K žalobě přiložil rozhodnutí různých správních orgánů, z nichž má vyplývat, že správní orgány posuzují jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ustálenost práce správního orgánu dle jeho názoru spočívá v tom, že se správní orgán důsledně zabývá jednotlivými bloky a tím, zda jsou relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.
40. Krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí. V rámci řízení o námitkách si nalézací správní orgán vyžádal předmětná rozhodnutí (pokutové bloky i rozhodnutí vydané formou příkazu) a tato rozhodnutí porovnal s oznámením přestupku. Výše uvedený postup byl tedy správním orgánem dodržen a žalovaný ani soud v něm nespatriil žádná pochybení (jak bude uvedeno i dále).
41. K námitce legitimního očekávání lze zopakovat, že žalovaný v nyní projednávané věci, stejně jako krajský úřad v rozhodnutích, které žalobce přiložil k žalobě, zkoumal k námitce podklady (pokutové bloky i rozhodnutí vydané formou příkazu) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů do registru řidičů, tj. zda obsahují všechny potřebné informace potřebné k jednoznačné identifikaci přestupku. Závěry o nezpůsobilosti některých pokutových bloků v žalobcem poukazovaných rozhodnutích nejsou pro nyní projednávaný případ přílehlavé, neboť v nyní projednávané věci k takovým vadám, které by dosahovaly intenzity nepřezkoumatelnosti, jak bude uvedeno níže, nedošlo. Jakkoliv tedy žalobce předložil na podporu svého názoru o nezpůsobilosti pokutových bloků jako podkladů pro zápis bodů do registru řidičů několik rozhodnutí různých správních orgánů, nelze mezi nimi vysledovat ustálenou správní praxi, která by zakládala legitimní očekávání žalobce, že bude rozhodnuto v jeho prospěch.
42. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
43. Řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Pro dané řízení je pak zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky

doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námítky zamítne a provedený záznam potvrdí.

44. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), takto: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“*
45. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).
46. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věte druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“*

47. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku čj. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“
48. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. čj. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
49. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
50. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39.
51. Žalobce se však mýlí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní

přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“

52. V nyní projednávané věci byly žalobcem rozporovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem ve třech případech přestupků projednaných příkazem na místě s vydáním pokutového bloku, a to u přestupků spáchaných ve dnech 4. 7. 2019, 3. 4. 2019 a 5. 5. 2018, a dále u přestupků spáchaných dne 15. 6. 2018 a dne 24. 6. 2018, o kterých rozhodl v příkazním řízení Městský úřad Kostelec nad Orlicí dne 31. 8. 2018 pod čj. MUKO 20774/2018-ig-241 (právní moc 14. 9. 2018). Žalobce v žalobě sice zmiňuje i pokutový blok ze dne 14. 9. 2018, krajský soud však ověřil ze správního spisu (mimo jiné i z výpisu z evidenční karty řidiče), že žádný pokutový blok v tento den žalobci vydán nebyl. Žalobce tak toto datum zřejmě zaměnil s datem nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí, které nabylo právní moci právě dne 14. 9. 2018.
53. Pokud jde o pokutové bloky, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 4. 7. 2019, 3. 4. 2019 a 5. 5. 2018, krajský soud ověřil, že je na nich vyplněno dostatečně čitelně jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození, jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu), na pokutových blocích je jeho podpis, pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky. Zápis v kolonkách č. 1 až 4 tedy obsahuje všechny nezbytné údaje o žalobci a je tak zřejmé, že jeho identifikace jako přestupce byla zjištěna zcela dostatečně. Nevznikají proto žádné pochybnosti o tom, že přestupcem byl právě žalobce.
54. Dále žalobce vznášel námitky proti údajům uvedeným v kolonce č. 5 pokutových bloků. K zápisu o době spáchání přestupku namítl, že nebyla „zajištěna doba spáchání přestupku ... údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně“. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku ze dne 4. 7. 2019 je zapsáno „11:00 hodin“ a v navazujícím opravném usnesení k němu ze dne 5. 12. 2019, čj. KRPB-254242-3/ČJ-2019-060043, opravena zřejmá nesprávnost v tom směru, že v popisu skutku - čas, místo a způsob spáchání byl čas skutku v podobě textu „11.00 hod.“ nahrazen textem „4. 7. 2019, 11:00 hod.“, na pokutovém bloku ze dne 3. 4. 2019 je zapsáno „dne 3. 4. 2019, v 12:50 hod.“ a na pokutovém bloku ze dne 5. 5. 2018 je zapsáno „dne 5. 5. 2018, v 10:25 hod.“. Není proto pravda, že by časové údaje nebyly uvedeny nebo že by nebyly čitelné, či uvedeny nekompletně. Ostatně žalobce ani neuvádí, jak by si tyto údaje, aby byly dle jeho slov „kompletní“, představoval.
55. Pokud jde o specifikaci místa spáchání přestupku, u všech přestupků žalobce namítl, že v rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, neboť název obce (obdobně i název ulice) zde není úplný, resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 4. 7. 2019 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „D2 km 56,0 BLAVA“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 3. 4. 2019 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „D1 km 115, Praha“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 5. 5. 2018 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „sil. I/38 překročil dov. rychlost v obci Radostín“.

56. Z uvedeného je zřejmé, že název obce, resp. směru jízdy na dálnici, je vypsán svým celým názvem, pouze v případě D2 je použita zkratka, z níž je však evidentní, že znamená směr Bratislava. Dle soudu jsou shora uvedené specifikace místa spáchání přestupků zcela dostatečné, neboť je z pokutových bloků zřejmé, kde k přestupku došlo (na dálnici jde o uvedení kilometrového místa v příslušném směru). Lze podotknout, že v případě, že je uveden jen název obce bez ulice i čp. nebo jiné specifikace, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsobilost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedené na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl. K tomu je nutno současně konstatovat, že ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
57. K popisu přestupkového jednání žalobce namítal, že z něho nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s porušenou povinností stanovenou zákonem, že z právní kvalifikace zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v daném případě jedná.
58. Krajský soud ověřil, že na pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo spáchání (viz shora). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 4. 7. 2019 je dále uvedeno „§ 6/1a - řidič nepřipoután SCANIA “ a v navazujícím opravném usnesení k němu ze dne 5. 12. 2019, čj. KRPB-254242-3/ČJ-2019-060043, opravena zřejmá nesprávnost v tom směru, že v popisu skutku - čas, místo a způsob spáchání byl údaj „§ 6/1a“ doplněn textem „z. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku ze dne 3. 4. 2019 je dále uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután pásem, RZ “ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 5. 5. 2018 je dále uvedeno „R 50/80/77 km/h, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“.
59. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo popsáno dostatečně, slovní vyjádření přestupkového jednání nebylo ani nijak zkratkovité, ale dostatečně podrobné. Rovněž právní kvalifikace přestupků je zcela dostatečná, neboť zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutových blocích za zcela dostačující.
60. K uvedenému je tedy nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného

textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovitě. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.

61. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Lze podotknout, že by tomu tak bylo, i kdyby k pokutovému bloku u přestupku ze dne 4. 7. 2019 nebylo vydáno shora zmíněné opravné usnesení.
62. Dle žalobce zápis v kolonce č. 6 znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neboť je právní kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje jsou dle žalobce i částečně nečitelné. Krajský soud ověřil, že v kolonce č. 6 je na pokutovém bloku u přestupku ze dne 4. 7. 2019 i ze dne 3. 4. 2019 uvedeno „Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 5. 5. 2018 je uvedeno „Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. V kontextu se shora uvedeným popisem přestupkového jednání (v kolonce č. 5) je tak zcela zřejmá a dostatečně vyjádřená právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce v jednotlivých případech a nevyvolává žádné pochybnosti.
63. Žalobce dále namítal, že u všech pokutových bloků nebylo přezkoumatelným způsobem v kolonce č. 7 uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. Této námitce nelze rovněž přisvědčit. Na zmíněných pokutových blocích je tento údaj v kolonce č. 7 vyznačen zcela zřetelně, neboť z uvedených možností „úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)“ je nade vší pochybnost škrtnuto slovo úmysl.
64. Žalobce namítl i to, že na pokutových blocích není zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují, uvedl, že údaj o výši sankce chybí, či není úplný. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku ze dne 4. 7. 2019 je uvedena výše uložené pokuty v kolonce č. 8 „1.000 Kč, slovy jedentisíckorun“, na pokutovém bloku ze dne 3. 4. 2019 je uvedena výše uložené pokuty v kolonce č. 8 „200 Kč, slovy dvěstě Kč“ a na pokutovém bloku ze dne 5. 5. 2018 je uvedena výše uložené pokuty v kolonce č. 8 „1.000 Kč, slovy jeden tisíc Kč“. Je tedy zcela nepravdivé tvrzení žalobce, že údaj o výši sankce chybí, či není úplný, neboť údaj o výši sankce na pokutových blocích vyznačen je, a to zcela zřetelně a čitelně jak číselně, tak i slovně.
65. V závěrečných výtkách proti pokutovým blokům žalobce namítal, že v nich není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byly vydány, a že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která rozhodnutí vydala včetně jejího podpisu, a že data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí a že také není zřetelný podpis žalobce.

66. Ani tyto námitky neshledal krajský soud důvodnými. Na pokutovém bloku ze dne 4. 7. 2019 je uvedeno „56,1 BA dne 4. 7. 2019“, tiskacím písmem jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby a datum převzetí přestupcem „4. 7. 2019“ a jeho podpis. Na pokutovém bloku ze dne 3. 4. 2019 je uvedeno „D1 km 112 Praha dne 3. 4. 2019“, služební číslo oprávněné úřední osoby a její podpis, datum převzetí přestupcem „3. 4. 2019“ a jeho podpis. Na pokutovém bloku ze dne 5. 5. 2018 je uvedeno „I/38 dne 5. 5. 2018“, služební číslo oprávněné úřední osoby a její podpis, datum převzetí přestupcem „5. 5. 2018“ a jeho podpis.
67. Na blocích je tedy uvedeno místo, kde a kdy byly sepsány (tj. vyhotoveny), jsou uvedeny dostatečné údaje týkající se oprávněné úřední osoby a její podpis. Zapsané údaje tedy nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že uvedený blok, který je opatřen úředním razítkem, vydal kompetentní správní orgán a podepsala kompetentní úřední osoba. Datum převzetí pokutového bloku přestupcem (tj. žalobcem) i jeho podpis je na blocích rovněž řádně vyplněn. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
68. V této souvislosti krajský soud připomíná i usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud konstatoval, že „... pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o sobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udávající pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit.“ Citovaný náleze Ústavního soudu ve vztahu k náležitostem rozhodnutí vydaným v blokovém řízení, nyní též ve vztahu k rozhodnutí vydaným v příkazním řízení (včetně požadavků na identifikaci oprávněné úřední osoby, a to zejména z pohledu smyslu a účelu takové identifikace), lze bezpochyby plně aplikovat i nyní projednávanou věc.
69. Ke shora uvedeným výtkám žalobce o nečitelnosti zápisů na pokutových blocích (či dokonce absenci údajů na nich) nutno dodat, že lze zcela důvodně předpokládat, že pokud by na pokutovém bloku byly uvedeny chybné a neurčité údaje či by dokonce chyběly (jak údaje týkající se jeho osoby, tak ohledně doby a místa spáchání přestupku), žalobce by takový pokutový blok jistě nepodepsal, neboť právě podpisem potvrzuje, že

údaje na něm uvedené souhlasí (jak je i výslovně uvedeno v části kolonky, kde přestupce blok podepisuje). Ve správním spise jsou sice založeny pouze kopie předmětných pokutových bloků, ale pokud byly ojediněle některé údaje v nich zapsané na první pohled hůře čitelné, po zvětšení je bylo možno přečíst bez problémů.

70. K namítané nečitelnosti zapsaných údajů nutno navíc poznamenat, že přestupce vždy obdrží originál pokutového bloku (na kterém je text bezpochyby vidět nejvýrazněji) a správním orgánům zůstává jeho kopie. Žalobce přitom rozporuje čitelnost právě kopií pokutových bloků, aniž by však sám předložil jejich originál.
71. Pokud jde o přestupky spáchané dne 15. 6. 2018 a dne 24. 6. 2018, o nich rozhodl v příkazním řízení Městský úřad Kostelec nad Orlicí rozhodnutím ze dne 31. 8. 2018 pod čj. MUKO 20774/2018-ig-241, které nabylo právní moci dne 14. 9. 2018. Ve vztahu k tomuto rozhodnutí žalobce namítal nedostatek v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, že správní orgán neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, že z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, že správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil i tím, že ve věci nenařídil ústní jednání, že nebyly jednoznačně zjištěny pohnutky přestupce. Rozhodnutí označil za nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.
72. Z uvedeného rozhodnutí (příkazu) ze dne 31. 8. 2018 vyplývá, že jím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že porušil ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, neboť dne 15. 6. 2018, v 18:41 hod. na pozemní komunikaci č. II/305 v obci Borohrádek, v prostoru před domem č. p. 292, ve směru jízdy k obci Žďár nad Orlicí, jako řidič motorového vozidla RZ překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o více než 20 km/h., když vozidlu byla naměřena rychlost po započtení odchylky měření 74 km/h. Dále dne 24. 6. 2018 ve 14:22 hod. na pozemní komunikaci č. I/11 v obci Čestice, v prostoru před domem č. p. 88, ve směru jízdy od obce Lípa nad Orlicí do obce Častolovice, jako řidič motorového vozidla RZ překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o více než 20 km/h, neboť vozidlu byla naměřena rychlost po započtení odchylky měření 71 km/h. Za uvedené přestupky, které byly projednány ve společném řízení, přičemž při ukládání trestu správní orgán vycházel z tzv. absorpční zásady, byl žalobci uložen správní trest spočívající v pokutě 4.000 Kč a v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 1 měsíce. V odůvodnění rozhodnutí jsou pak popsány podklady pro rozhodnutí a uvedeny úvahy správního orgánu, na základě kterých ke svému závěru ve věci dospěl.
73. Konkrétní jednání žalobce, místo spáchání přestupků i jejich podstata (tedy právní kvalifikace i slovní vyjádření), je tedy ve zmíněném rozhodnutí popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním a umožňuje řádné subsumování pod konkrétní porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, které je uvedeno v příloze k zákonu o silničním provozu.
74. Krajský soud připomíná, že v nynějším řízení neposuzuje a nemůže posuzovat zákonnost zmíněného rozhodnutí, protože ta není předmětem tohoto řízení. Soud může v tomto řízení hodnotit pouze to, zda rozhodnutí je způsobilé být podkladem pro záznam bodů

v registru řidičů, tj. zda jde o pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Nemohl tedy posuzovat žalobcovy námitky týkající se neprokázání naplnění materiálního znaku přestupků, popisu způsobu, kterým mělo dojít ke spáchání přestupků, nenařízení ústního jednání, či zjišťování pohnutek žalobce (přestupce). Prostor pro uplatnění takových námitek byl dán v řízení, které by bylo vedeno po podání odporu proti příkazu, to však podáno nebylo. Krajský soud znovu opakuje, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda jde o rozhodnutí ve standardním správním řízení nebo v řízení, kdy je vydán příkazový blok, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít (např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti). O takovou situaci ani v tomto případě nešlo.

75. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích, tj. pokutových blocích i rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí, identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

76. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
77. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. února 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu